

urnim kupovavcom po 50 krajc. funt prodali; kaj koristi, da se sedaj praskajo za ušesmi. Mi sami smo jih leta 1851 dajali po 30—40 krajc. funt; — kako velik razloček!

Sajovec Jakob.

Iz Mehovega na Dolenskem 23. jul. Od več slovenskih okolic je bilo do zdej po „Novicah“ slišati, da nam letošnja letina obilno sadú obeta; — tudi po našem Dolenskem smo se do zdaj še precej dobre letine nadjali, toda, človek obrača, Bog pa oberne. Kar stern zadeva, morem reči, da naša Rodgonska je dobrega zerna, ker vendar ni bila, kakor okoli Novega mesta, Toplice, Stopič in po družih njižavah, od strupene megle in škodljive rose zadeta. Zdaj naši Podgorci najbolj rež in pšenico žanjejo, in pa repo in ajdo sejejo. Pa joj! suša je prevelika; že 14 dni ni bilo dežja, vse nam hoče zgoreti. Vode nam večkrat, kakor v suhi Krajni, posebno pa zdaj zlo zlo pomanjkuje; tukaj nimamo nobenega potoka razun v Stopičah dobro uro hodá, luže in vodnjaki so se čisto izdali, ljudje in živali silno žejo terpé. — Hribske merve bo tukaj prav malo, otave pa menda nič. *) — Tudi grojzdja ne bo toliko kakor smo se nadjali, ker se zavoljo ožiga (paleža) zlo osipljuje. Ali bo zlahna pijača ali ne, bosta še le prihodnja dva mesca pokazala. — V naših bližnjih gorjancih, v nekdanjem Ruperškem gojzdu, kterega je vitez Fridau za kakih 100.000 gold. kupil, so volkovi. 7. dan t. m. so v naši okolici dveletno tele na paši raztergali in si za dva večera dobro pojedino napravili; menda so jih lesárji prepodli, ker jih še nad 500 derva seka in cesto dela oudot, kodar so popred volkovi komaj hodili, da bodo v Gradac, kjer napravljajo veliko fužino, ogelje vozili.

J. O. Lepstanski.

Iz Ljubljane. V nedeljo zvečer je bilo vse živo v Ljubljani. Prišli so, slovesno sprejeti, proti 8. uri presvitli Cesar s štirimi gg. nadvojvodi iz Dunaja, in kmalo za njimi štirje gg. ministri in mnogo druge gospode iz Dunaja, Gradca, Celovca, Zagreba itd. in tudi iz ptujih dežel. V ponedeljk zjutrej je krasno okinčani hlaçon „Capo d' Istria“ peljal v Terst Njih Veličanstvo Cesarja in vse gori omenjene gospôde, kteri so se pridružili tudi gospodje iz Ljubljane; radostni „Živio-klici“ so donéli od vseh strani presvitlemu Veličanstvu. Kakor „Triest. Zeit.“ piše, so prišli 15 minut po 10. uri dopoldne v Terst; topovi so pokali in „Eviva-klici“ donéli, da je bilo kaj; vmes pa je muzika igrala cesarsko pesem. Slovesno sprejeti od teržaške gospôde so se podali presv. Cesar, spremljeni od prečast. g. škofa in višje duhovšine teržaške, k zidanemu mostu železnice, da so položili tam zadnji kamen; potem so škof blagoslovili hlaçon in železnico, in s pesmijo „Bog, Tebe hvalimo“ so bile končane slovesnosti na železni cesti, ktera se je ta dan pervikrat odperla za navadno vsakdanjo vožnjo. Po kosilu so se začele druge veselice, ktere je osnovalo teržaško mesto slavnim gostom na čast, ki so terpele predvčeranjem in včeraj. Presv. Cesar pa so zapustili Terst že prevčeranjem ob 10. uri zvečer, se peljali v Prestranek, tam prenočili in ob pol enajstih dopoldne včeraj po železnici spet v Ljubljano prišli, odkodar so se berž naprej na Dunaj peljali. — Tako je te dni dobil Terst železnico in pa dobro vodo, ktera, iz studencov v Nabrezini po vodotoku v mesto napeljana, je 23. dan t. m. pervikrat pritekla na kolodvor teržaške železnice.

*) Za otavo se kaže letos skor povsod tako slaba letina, da ljudje še ne pomnijo take. Silna suša, kakoršne tako dolgo že veliko veliko let ni bilo, je mlado travo posmodila, razun malo krajev, kjer so večkrat potrebnega dežja dobivali. Vrednik „Novic“, ki je v opravih več dni potoval po Gorenškem do Bohinja, se je z lastnimi očmi prepričal, kakošna nadloga bo za živinsko klajo sploh. Vred.

Novičar iz raznih krajev.

Kakor se govori, misli c. k. ministerstvo v takih deželah, kjer prebivavci največ od kmetijstva živé. kmetij-

ske učilnice z nižjimi realnimi šolami zediniti. — O vseh Svetih bojo služabniki pri vseh cesarskih gospodskih dobili na cesarske stroške službno obleko, v kteri bojo opravljali vse opravke svoje službe. — Na Dunaji pada vsaki dan cena žita, posebno pšenice, zato, ker je v Banatu kaj dobra letina; posebno ječmena so pridelali obilo; oral (joh) je dal po 40 do 50 vagánov, kterega še pod goldinarjem vagán ponujajo. — 21. dan t. m. je na Šlezkem po več krajih toča tako razsajala, da je škodlje na strehah kakor sito luknjaste naredila. — Iz Verone se sliši, da se je maršal Radecki že toliko ozdravil, da se misli 30. dan t. m. v Milan preseliti. — O politiki bo kmali več novic. Francozka vlada, ktera je drugekrat naklepe zoper življenje cesarjevo rada skrivala, je izročila pravdo poslednje laške zarote porotni sodbi v Parizu, ktera se bo začela 3. dan prihodnjega mesca. Ker so porotne obravnave očitne, je lahko zapopasti, da vse radovedno pričakuje te pravde, in to toliko bolj, ker bo nek francozka vlada terjala od angležke, da naj ji izroči zarotnike, kteri na Angležkem prebivajo, ali naj jih saj iz dežele zapodí, ako jih bode porotna sodba prostega hudodelstva krive spoznala, da so stregli cesarju po življenji. Pred porotno sodbo pridejo, razun drugih, sledeči glavarji poslednje zakletbe: Tebaldi, Bartolotti, Grilli, Mazzini, Ledru-Rollin, Massarenti, Campanella. — Druga reč, od ktere se na Francozskem še zmiraj veliko kramlja, je: ali bode general Cavaignac z unimi osmimi vred, ktere je vladi nasprotna stranka za poslance v deržavni zbor izvolila, prisego storil ali ne? Cavaignac je dobil poslednje dni pismo, v kterem se mu z gorečo besedo prigovarja, naj priseže in stopiv deržavni zbor, ker v zboru zamore deželi in narodu več hasniti kakor z odklonom prisega. Cavaignac dosihmal še molčí. — Sliši se, da kralj napolitauski bode diplomatsko zvezo z sardinsko vlado raztergal.

Železna cesta.

Ona.

Tukaj je železna cesta!
Se li spomniš, ljubček moj,
Še obljube, če bom zvésta,
Da popelješ me seboj?

On.

Čakaj, čakaj, ljubca mila,
Jez obljubo spolnil bom,
Ko se cesta bo vterdila,
Naji tíral bo hlaçon:

Gledat slavne južne mesta:
Terst, Milan, Benedke, Rim;
Toda boš mi pred nevesta —
Da te s potjo ne zgubim!

Terst ni varen kraj devicam,
Huda burja tam divjá;
Lahkomiselnim deklicam
Vence meče v dno morjá.

Ona.

Komur mar je za poštenje,
Lahko varje se povsod;
Saj zanikerno življenje
Tudi grajajo drugod.

On.

Benečani, Milanezi
So kaj sladkih besedi;
Če ne bila bi v zavézi,
Vse bi za-te skusili.

Ona.

Níc ne misli, da bi Laha
Jez Slovenka vzéla mar,
Če se tud' z milijoni baha, —
To se ne zgodí nikdar!

On.

Rim je tud' veliko mesto,
Lahko se mi v njem zgubiš,
Kam bom šel iskat nevesto,
Révež, če me zapustiš?

Ona.

Níc nē bój se té nesreče!
Misliš, da nezvésta sim?
Dokler k sercu kri mi tece,
Ljubček, te ne zapustim.

On.

Tica v kletki špranje iše,
Ko jo najde, pa zbeží.
Dròbni kljunček si obriše —
Vsim nastavam se reží.

Ona.

Séziva tedaj si v roko,
Da se rešiva skerbí!
In poskerbi za poroko,
Ki zvezuje za vse dni.

V. Kurnik.

Za pogorelce v Lašičah so darovali:

B. B. 2 fl., M. S. 1 fl., ljubljansk duhoven 5 fl.